

Annebella Pollen: l'altra escola

Les reflexions d'una acadèmica que aposta per la naturalesa com a aula

Centenars de nens de famílies amb pocs recursos han visitat enguany els parcs més emblemàtics de l'Estat | Alma, la xarxa social social

Gràcies a CaixaProinfància centenars de nens de famílies amb pocs recursos han visitat enguany els parcs més emblemàtics de l'Estat. Per a molts, ha estat màgic: la primera sortida a un entorn rural. Hi han après a respectar la natura, i potser una cosa més important: que la natura acull tothom de la mateixa manera.

[nointext]

L'acadèmica Annebella Pollen examina aquí la relació dels infants d'avui amb el món. Ho fa a Alma, una nova manera de parlar de la realitat social

(https://miradesambanima.org/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) . Amb actitud i optimisme. Des de la diversitat. I a partir de les històries de l'Obra Social "la Caixa". Alma, la xarxa social social vol ser també un punt de trobada de les infinites realitats socials del nostre món.

Avui dia es diu molt que els nens estan perdent el contacte amb la natura. Les noves generacions, tan ben connectades a internet i a les xarxes socials, sembla que siguin una mica alienes als beneficis de l'aire lliure. Si a això li sumes una vida sedentària, l'obesitat infantil o la

pèrdua de coneixements (la majoria de nens de ciutat identifica més de pressa el logotip d'una marca que el nom de les plantes i els animals de l'entorn), tens un munt de pares i educadors preocupats, que afirmen que a les criatures d'avui dia els cal una injecció d'aire fresc i espais verds.

Conseqüentment s'han posat en pràctica un gran nombre d'iniciatives per posar-hi remei. A Europa hi ha diversos programes educatius, com ara la Forest School, que animen els infants a fer activitats en què la natura és l'aula, en les quals aprenen habilitats bàsiques relacionades amb la vida al camp. Altres iniciatives, com Els Cinc Grans de CaixaProinfància (https://obrasociallacaixa.org/ca/pobreza-accion-social/pobreza/pobreza-infantil/mis-5-grandes-amigos/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) a Espanya, porten els nens de famílies en risc d'exclusió social a parcs naturals i els transmeten valors com el respecte al medi ambient, l'observació o el treball en equip.

"Els estudis han provat una vegada i una altra els beneficis, entre els més petits, de passar temps a l'aire lliure".

Des del punt de vista acadèmic, els estudis han provat una vegada i una altra els beneficis, entre els més petits, de passar temps a l'aire lliure: des d'una millora de la salut mental i física fins a efectes positius a llarg termini en els aspectes cultural i social respecte de la consciència ambiental i la implicació amb les comunitats locals.

Encara que la inquietud per aquests temes sembli estar en alça, la veritat és que ve de lluny. A la meua feina n'he investigat l'evolució durant el darrer segle i els intents concrets per trobar-hi solucions. Al Regne Unit, al començament del segle xx, la preocupació per la salut i el rumb moral dels joves va portar l'escriptor i militar Robert Baden-Powell a fundar els Boy Scouts. Les seves idees sobre els beneficis de la vida a l'aire lliure en col·lectivitat estaven influenciades per les experiències que havia viscut a l'exèrcit, però també pels relats d'aventures i les idees mítiques sobre la fortalesa física i mental de l'home primitiu. Aquestes idees les va agafar d'Ernest Thompson-Seton, artista i naturalista, els escrits del qual van inspirar el moviment escolta.

[noticia]188768[/noticia]

Segons Seton, el sofisticat urbanita havia d'aprendre molt de les pràctiques de qui viu més a prop de la natura. Seton deia que "els pell vermella", els indígenes americans, eren un ideal a seguir. Encara que les seves idees eren molt romàntiques i es basaven en generalitzacions culturals, defensava que l'estil de vida d'aquests pobles podia fer anar per més bon camí els nois de ciutat, que veia dèbils, mal alimentats i moralment a la deriva. Al col·lectiu Woodcraft Indians, els infants podien desenvolupar resistència física amb habilitats de supervivència en plena natura, com ara identificar empremtes, seguir rastres o fer fogueres, a més de guanyar autoritat moral gràcies a la presa de decisions col·lectiva dels campaments.

Seton era socialista i pacifista, i no veia amb bons ulls que les idees del moviment escolta es barreassin amb la disciplina militar. Després de la I Guerra mundial, grups de joves britànics en van adoptar les teories deixant de banda la missió militarista de Baden-Powell i desenvolupant, alhora, idees contraculturals. L'ordre de la Woodcraft Chivalry, els Kindred of the Kibbo Kift (<https://donlonbooks.com/products/the-kindred-of-the-kibbo-kift-intellectual-barbarians-by-annabella-pollen>) i els Woodcraft Folk tenien creences i pràctiques molt diferents entre si, però estaven d'acord en una cosa: els nens (i també els adults) havien de viure a prop de la natura per millorar en salut i fortalesa moral.

"Viure sota els preceptes de la vida al bosc era alguna cosa més que una afició per matar el temps lliure".

Aquests grups van atreure milers de seguidors durant els anys d'entreguerres, fins i tot escriptors famosos com H. G. Wells i pesos pesants de la política d'esquerres. El seu punt de vista era força particular. Deien que viure sota els preceptes de la vida al bosc era alguna cosa més que una afició per matar el temps lliure: significava comprometre's amb una revolució cultural i espiritual total, que culminaria amb la creació d'una nova utopia després del col·lapse inevitable de la vida a la ciutat.

Tot i que mai no van poder fundar aquest nou món, molts dels seus valors continuen vius en els projectes que avui dia treballen per vincular els infants amb la natura i millorar el món anant d'acampada. Des del meu punt de vista, com a historiadora i com a producte d'una infància urbanita, no crec pas que la natura sigui la solució de tots els problemes socials i sé que de vegades la gent de ciutat la idealitza. Però sens dubte veig beneficis i reto homenatge a totes aquestes iniciatives que intenten que totes les criatures, sense cap diferència, siguin una mica més salvatges i, alhora, més persones.

[noticiadiari]2/188237[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/187919[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/187538[/noticiadiari]